ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 30.12.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

558

ZÁKON

z 11. decembra 1991,

ktorým sa menia a dopĺňajú Trestný poriadok a zákon o ochrane štátneho tajomstva

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

Článok I

Zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákonov č. 57/1965 Zb., č. 58/1969 Zb., č. 149/1969 Zb., č. 48/1973 Zb., č. 29/1978 Zb., č. 43/1980 Zb., č. 159/1989 Zb., č. 178/1990 Zb. a č. 303/1990 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 ods. 4 na konci sa pripája veta: „Na obsah petícií zasahujúcich do plnenia týchto povinností orgány činné v trestnom konaní neprihliadajú.“.

   Odsek 9 znie:

   „(9) V trestnom konaní pred súdom rozhoduje senát alebo samosudca; predseda senátu alebo samosudca rozhodujú sami len tam, kde to zákon výslovne ustanovuje. Ak v prípravnom konaní rozhoduje súd v prvom stupni, rozhodnutie robí sudca.“.

2. V § 6 ods. 1 sa za slová „zákazu činnosti“ vkladajú slová „alebo zákazu pobytu“.

3. V § 8 ods. 1 sa slová „orgánom Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajným orgánom“.

   Odseky 2 a 3 znejú:

   „(2) Údaje, ktoré sú inak predmetom bankového tajomstva, smie v prípravnom konaní požadovať len prokurátor. Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán potrebujú na také dožiadanie predchádzajúci súhlas prokurátora. V konaní pred súdom môže také údaje požadovať predseda senátu.

   (3) Ustanovením odsekov 1 a 2 nie je dotknutá povinnosť zachovávať štátne a hospodárske tajomstvo ani štátom uložená povinnosť mlčanlivosti.“.

4. Za § 8 sa vkladá nový § 8a, ktorý včítane nadpisu znie:

„§ 8a
Poskytovanie informácií o trestnom konaní

(1) Orgány činné v trestnom konaní informujú o svojej činnosti verejnosť poskytovaním informácií oznamovacím prostriedkom. Pritom dbajú na to, aby neohrozovali objasnenie skutočností dôležitých na posúdenie veci, nezverejňovali o osobách, ktoré majú účasť na trestnom konaní, údaje, ktoré priamo nesúvisia s trestnou činnosťou, a aby neporušili

zásadu, že dokiaľ právoplatným odsudzujúcim rozsudkom nie je vina vyslovená, nemožno na toho, proti komu sa vedie trestné konanie, hľadieť, ako by bol vinný (§ 2 ods. 2).

(2) Z dôvodov uvedených v odseku 1 orgány činné v trestnom konaní odoprú poskytnutie informácií.“.

5. V § 9 ods. 2 druhej vete sa bodkočiarka za slovom „vydanie“ nahrádza bodkou a slová „ak nie je príslušné konanie doteraz v behu, navrhne prokurátor jeho začatie“ sa vypúšťajú.

6. V § 12 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Policajnými orgánmi sa rozumejú orgány Federálneho policajného zboru,[1]) Polície Českej republiky[2]) a Policajného zboru Slovenskej republiky[3]) (ďalej len „policajných zborov“).“.

V odseku 12 sa vypúšťajú slová „národnej“ za slovami „ministerstvo“ a „minister“.

Doterajšie odseky 2 až 12 sa označujú ako odseky 3 až 13.

7. V § 17 sa vypúšťa odsek 2 a zároveň sa zrušuje číslovanie odsekov.

8. § 19 sa vypúšťa.

9. Nadpis nad § 25 sa vkladá pod označenie tohto paragrafu.

V odseku 2 sa na konci pripája veta: „Tento súhlas nie je potrebný, ak ide o odňatie a prikázanie veci medzi vojenskými súdmi.“.

10. § 26 včítane nadpisu znie:

„§ 26
Príslušnosť súdu na úkony v prípravnom konaní

Na vykonávanie úkonov v prípravnom konaní je príslušný súd, v ktorého obvode je činný prokurátor, ktorý podal príslušný návrh.“.

11. V § 28 sa slová „ak obvinený neovláda jazyk“ nahrádzajú slovami „ak obvinený vyhlási, že neovláda jazyk“.

12. V § 29 ods. 2 sa za prvú vetu vkladá veta: „Ak tento orgán alebo predseda senátu nesúhlasí s vyúčtovaním náhrady a odmeny tlmočníka, rozhodne o ich výške uznesením.“.

13. V § 30 ods. 1 sa za slovo „sudca“ vkladá slovo „prísediaci,“.

V odseku 2 sa za slovo „sudca“ vkladajú slová „alebo prísediaci“ a na konci sa pripája veta, ktorá znie: „Po podaní obžaloby je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania sudca, ktorý v prejednávanej veci v prípravnom konaní nariadil domovú prehliadku, vydal príkaz na zatknutie alebo rozhodoval o väzbe osoby, na ktorú sa potom podala obžaloba.“.

V odseku 3 prvej vete sa za slovo „sudca“ vkladajú slová „alebo prísediaci“.

14. § 31 znie:

„§ 31

(1) O vylúčení rozhoduje bezprostredne nadriadený orgán, a to na podklade oznámenia osoby, o ktorej vylúčenie ide, alebo na podklade námietky niektorej zo strán. Až do rozhodnutia týchto orgánov o vylúčení vykonávajú osoby, o ktorých vylúčenie ide, len tie úkony, ktoré neznesú odklad.

(2) O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Českej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rozhodne iný senát toho istého súdu. Ak sa rozhodlo, že sudca alebo prísediaci je vylúčený, určí namiesto neho predseda súdu iného sudcu alebo prísediaceho.“.

15. V § 33 ods. 1 druhej vete sa za slovo „podávať“ vkladajú slová „žiadosti a“.

V odseku 2 sa za slovo „bezplatnú“ vkladajú slová „alebo na obhajobu za zníženú odmenu“.

16. V § 35 ods. 1 sa druhá a tretia veta nahrádzajú vetou, ktorá znie: „Pre jednotlivé úkony trestného konania, s výnimkou konania pred súdom, sa môže obhajca dať zastúpiť svojím koncipientom.“.

17. V § 36 ods. 4 sa na konci za slovo „liečenie“ dopĺňajú slová „s výnimkou ochranného protialkoholického liečenia.“.

18. V § 36a ods. 1 písm. c) sa vypúšťajú slová „alebo vo výkone trestu odňatia slobody“.

V odseku 2 písm. d) na konci sa bodka nahrádza čiarkou a pripája sa nové ustanovenie písmena e), ktoré znie:

„e) ak ide o konanie proti odsúdenému, ktorý zomrel.“.

19. V § 38 ods. 1 posledná veta znie: „Pokiaľ v tejto lehote nebude obhajca zvolený, obhajca sa mu na dobu, po ktorú trvajú dôvody nutnej obhajoby, bez meškania ustanoví.“.

20. § 39 znie:

„§ 39

(1) Obhajcu ustanoví, a ak pominú dôvody nutnej obhajoby, ustanovenie zruší predseda senátu a v prípravnom konaní sudca.

(2) Ak dôjde k spojeniu vecí na spoločné prejednanie a rozhodnutie a obvinenému sa v každej z týchto vecí ustanovil obhajca, predseda senátu a v prípravnom konaní sudca zruší ustanovenie tých obhajcov, ktorí boli ustanovení neskôr. Ak došlo k ustanoveniu obhajcov súčasne, zruší ustanovenie tých obhajcov, ktorí boli ustanovení v konaní o menej závažnom trestnom čine.“.

21. V § 40 posledná veta znie: „O oslobodení rozhodne v konaní pred súdom predseda senátu a v prípravnom konaní sudca.“.

22. V § 50 ods. 2 sa vypúšťajú slová „a ktorá je občiansky bezúhonná“.

Odsek 3 znie:

„(3) Splnomocnencom zúčastnenej osoby a poškodeného v trestnom konaní, v ktorom sa preberajú skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva, môže byť iba advokát alebo osoba, ktorá sa môže oboznamovať so štátnym tajomstvom na príslušnom úseku.“.

23. § 62 ods. 2 znie:

„(2) V prípade potreby, najmä pri nariadenom predvedení, pri neúspešnosti pokusu doručiť iným spôsobom do vlastných rúk adresáta zásielku, pri ktorej je uloženie vylúčené, alebo pri nebezpečenstve, že prieťahom v doručovaní sa pojednávanie zmarí, možno o doručenie požiadať aj policajný orgán.“.

V odseku 4 sa vypúšťajú slová „alebo na miestnom národnom výbore“.

24. V § 63 ods. 2 sa vypúšťajú slová „alebo na miestnom národnom výbore“.

25. V § 66 ods. 1 sa číslovka „1000“ nahrádza číslovkou „2000“.

26. § 68 včítane nadpisu znie:

„§ 68
Rozhodnutie o väzbe

Vziať do väzby možno len osobu, proti ktorej bolo vznesené obvinenie (§ 163) alebo ktorej sa oznámilo obvinenie (§ 169). Rozhodnutie o väzbe sa musí odôvodniť aj skutkovými okolnosťami. O väzbe rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca.“.

27. § 69 včítane nadpisu znie:

„§ 69
Príkaz na zatknutie

(1) Ak je daný niektorý z dôvodov väzby (§ 67) a obvineného nemožno predvolať, predviesť alebo zadržať a zabezpečiť tak jeho prítomnosť na výsluchu, vydá v prípravnom konaní sudca na návrh prokurátora a v konaní pred súdom predseda senátu príkaz, aby bol obvinený zatknutý.

(2) Príkaz na zatknutie musí popri údajoch zabezpečujúcich, že obvinený nebude zamenený s inou osobou, obsahovať stručný opis skutku, pre ktorý je obvinený stíhaný, označenie trestného činu, ktorý sa v tomto skutku vidí, a presný opis dôvodov, pre ktoré sa príkaz na zatknutie vydáva.

(3) Zatknutie vykonajú na podklade príkazu policajné orgány, ktoré sú tiež povinné, ak je to na vykonanie príkazu potrebné, vypátrať pobyt obvineného.

(4) Policajný orgán, ktorý obvineného na podklade príkazu zatkol, je povinný ho bez meškania, najneskôr však do 24 hodín, dodať súdu, ktorého sudca príkaz vydal; ak to nie je výnimočne možné vzhľadom na značnú vzdialenosť miesta zatknutia od sídla súdu, ktorého sudca príkaz vydal, musí byť obvinený dodaný najneskôr do 24 hodín od zatknutia inému vecne príslušnému súdu. Ak sa tak nestane, musí byť obvinený prepustený na slobodu.

(5) Sudca, ktorému bol obvinený dodaný, musí obvineného bez meškania vyslúchnuť, rozhodnúť o väzbe a rozhodnutie oznámiť obvinenému do 24 hodín od doby, keď mu bol obvinený dodaný. Ak výsluch obvineného vykonáva iný vecne príslušný sudca, informuje o jeho výsledku sudcu vecne príslušného súdu, ktorý príkaz na zatknutie vydal. Tento sudca po získaní informácie o výsluchu rozhodne o väzbe a svoje rozhodnutie oznámi prostredníctvom sudcu vykonávajúceho výsluch obvinenému. Ak sa obvinenému rozhodnutie neoznámi do 24 hodín od doby, keď bol dodaný súdu alebo sudcovi vykonávajúcemu jeho výsluch, musí byť obvinený prepustený na slobodu.

(6) V konaní pred súdom rozhodne o väzbe zatknutého sudca.

(7) Obvineného, ktorý bol vzatý do väzby, dodajú do miesta výkonu väzby policajné orgány.“.

28. § 71 včítane nadpisu znie:

„Trvanie väzby

§ 71

(1) Väzba v prípravnom konaní môže trvať len nevyhnutne potrebnú dobu. Ak by väzba presiahla dva mesiace a hrozí nebezpečenstvo, že by prepustením na slobodu mohlo byť zmarené alebo sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže sudca na návrh prokurátora predĺžiť túto lehotu najviac na šesť mesiacov. Nad túto lehotu môže väzbu predĺžiť iba senát. Pred podaním návrhu na predĺženie lehoty je prokurátor povinný urobiť všetky opatrenia na urýchlenie trestného konania. Väzba v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť jeden rok; ak trvá jeden rok a ak nie je v tejto lehote podaná obžaloba, prokurátor prepustí obvineného na slobodu.

(2) Návrh na predĺženie lehoty podľa odseku 1 musí prokurátor podať najmenej päť dní pred skončením lehoty. Ak súd do skončenia lehoty nerozhodne, musí prokurátor obvineného prepustiť na slobodu. Uznesenie o predĺžení väzby musí byť doručené obvinenému do desiatich dní od rozhodnutia.

(3) V konaní pred súdom môže väzba trvať najviac jeden rok.

(4) Ak nebolo možné zo závažných dôvodov prípravné konanie skončiť v lehote uvedenej v odseku 1 a konanie pred súdom v lehote uvedenej v odseku 3 a prepustením obvineného na slobodu hrozí zrejmé nebezpečenstvo životu a zdraviu ľudí alebo porušenie iných základných práv a slobôd občanov, môže najvyšší súd väzbu na nevyhnutne potrebnú dobu predĺžiť.

(5) O predĺžení väzby podľa odseku 4 v prípravnom konaní rozhoduje na návrh generálneho prokurátora a v konaní pred súdom na návrh predsedu senátu najvyšší súd republiky. Ak ide o predĺženie väzby v konaní pred najvyšším súdom republiky alebo v konaní, kde o väzbe rozhodol vojenský súd, rozhoduje Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

(6) Lehoty uvedené v odsekoch 1 a 3 sa počítajú od doby, keď došlo k zatknutiu (§ 69) alebo zadržaniu (§ 75 a 76) obvineného, alebo ak nepredchádzalo zatknutie alebo zadržanie, od doby, keď došlo na základe rozhodnutia o väzbe k obmedzeniu osobnej slobody obvineného. Vo veci, v ktorej bol obvinený vzatý do väzby už v prípravnom konaní, sa počíta lehota podľa odseku 3 odo dňa, keď bola súdu doručená obžaloba. Pri vrátení veci prokurátorovi na došetrenie plynie lehota uvedená v odseku 1 odo dňa, keď bol spis doručený prokurátorovi.

(7) Do lehôt podľa odsekov 1 a 3 sa nezapočítava doba, po ktorú sa obvinený nemohol zúčastniť na úkonoch trestného konania v dôsledku toho, že na ňom bola vykonávaná väzba alebo zadržanie v cudzine alebo že si úmyselne spôsobil ujmu na zdraví alebo úmyselne vyvolal inú prekážku, ktorá mu na takej účasti bránila. Rozhodnutie o tom robí súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca. Proti rozhodnutiu je prípustná sťažnosť.

(8) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú primerane na trvanie väzby, o ktorej sa rozhodlo podľa § 275 ods. 3 alebo § 287; dĺžka jej trvania sa však posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní a včítane predĺženia môže byť najviac jeden rok.“.

29. § 72 znie:

„§ 72

(1) Všetky orgány činné v trestnom konaní sú povinné skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby ešte trvajú. Sudca tak koná v prípravnom konaní iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie väzby (§ 71 ods. 1) a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 2. Ak pominie dôvod väzby, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom môže rozhodnúť tiež prokurátor.

(2) Obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania súdu. O takej žiadosti sa musí neodkladne rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí štrnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia.

(3) Ak prokurátor súhlasí s prepustením obvineného na slobodu, môže v konaní pred súdom o prepustení z väzby rozhodnúť predseda senátu.“.

30. V § 73 ods. 1 písm. a) a b) sa slovo „prokurátor“ nahrádza slovom „sudca“.

31. § 73a včítane nadpisu znie:

„§ 73a
Peňažná záruka

(1) Ak je daný dôvod väzby uvedený v § 67 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca ponechať obvineného na slobode alebo ho prepustiť na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca ju prijme (odsek 2). Ak je však obvinený stíhaný pre trestný čin teroru (§ 93 a 93a), všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 2, 3, nedovolenej výroby a držania omamných a psychotropných látok a jedov podľa § 187 ods. 3, vraždy (§ 219), ublíženia na zdraví (§ 222), lúpeže podľa § 234 ods. 3, znásilnenia podľa § 241 ods. 2, 3 a pohlavného zneužívania podľa § 242 ods. 3, 4 Tr. zák. a ak je daný dôvod väzby uvedený v § 67 písm. c), nemožno peňažnú záruku prijať. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, musí však byť pred jej prijatím oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby.

(2) S prihliadnutím na osobu a majetkové pomery obvineného alebo toho, kto za neho zloženie peňažnej záruky ponúka, na povahu spáchaného činu a výšku spôsobenej škody určí súd alebo sudca výšku peňažnej záruky v zodpovedajúcej hodnote od 10 000,– Kčs do 1 000 000,– Kčs a spôsob jej zloženia.

(3) Súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca rozhodne, že peňažná záruka pripadá štátu, ak obvinený

a) ujde, skrýva sa alebo neoznámi zmenu svojho pobytu a znemožní tak doručenie predvolania alebo inej písomnosti súdu, prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu,

b) zavinene sa nedostaví na predvolanie na úkon trestného konania, ktorého vykonanie je bez jeho prítomnosti vylúčené,

c) pokračuje v trestnej činnosti alebo sa pokúsi dokonať trestný čin, ktorý prv nedokonal alebo ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, alebo

d) sa vyhýba výkonu uloženého trestu odňatia slobody alebo peňažného trestu alebo výkonu náhradného trestu odňatia slobody za peňažný trest.

Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť.

(4) Peňažnú záruku zruší na návrh obvineného alebo osoby, ktorá ju zložila, alebo aj bez návrhu súd alebo sudca, ktorý o jej prijatí rozhodol, ak pominuli dôvody, ktoré k jej prijatiu viedli. Ak bol obvinený právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody alebo peňažný trest, môže súd rozhodnúť, že peňažná záruka trvá do dňa, keď odsúdený nastúpi výkon trestu odňatia slobody alebo zaplatí peňažný trest. Obvinený, ktorý bol právoplatne odsúdený na peňažný trest, môže tiež požiadať, aby sa záruka, ktorú zložil, použila na zaplatenie peňažného trestu.

(5) Proti rozhodnutiam o peňažnej záruke podľa odsekov 1, 3 a 4 je prípustná sťažnosť. Odkladný účinok má iba sťažnosť proti rozhodnutiu o pripadnutí peňažnej záruky štátu.“.

32. V § 74 ods. 2 prvej vete sa vypúšťa slovo „súdu“.

33. V § 74a ods. 1 sa slovo „prokurátor“ nahrádza slovami „na návrh prokurátora sudca“.

34. § 75 včítane nadpisu znie:

„§ 75
Zadržanie obvineného vyšetrovateľom alebo vyhľadávacím orgánom

Ak je tu niektorý z dôvodov väzby (§ 67) a pre neodkladnosť veci nemožno rozhodnutie o väzbe vopred zadovážiť, môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán obvineného zadržať predbežne sám. Je však povinný vykonané zadržanie prokurátorovi neodkladne ohlásiť a odovzdať mu odpis zápisnice, ktorú spísal pri zadržaní, aj ďalší materiál, ktorý prokurátor potrebuje, aby prípadne mohol podať návrh na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať tak, aby obvinený mohol byť najneskôr do 24 hodín od zadržania odovzdaný súdu, inak musí byť prepustený na slobodu.“.

35. V § 76 ods. 2 sa slová „orgánu Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajnému orgánu“.

V odseku 3 sa za slová „Orgán, ktorý zadržanie vykonal,“ vkladajú slová „vykonané zadržanie neodkladne ohlási prokurátorovi a“.

Odseky 4 a 5 znejú:

„(4) Orgán, ktorý zadržanie vykonal alebo ktorému zadržaná osoba bola odovzdaná, túto osobu neodkladne oboznámi s dôvodmi zadržania a vyslúchne ju; v prípade, že bude podozrenie rozptýlené alebo dôvody zadržania z inej príčiny odpadnú, prepustí ju neodkladne na slobodu. Ak neprepustí zadržanú osobu na slobodu, odovzdá prokurátorovi zápisnicu o jej výsluchu a ďalší dôkazný materiál tak, aby prokurátor prípadne mohol podať návrh na vzatie do väzby. Návrh sa musí podať neodkladne tak, aby zadržaná osoba mohla byť odovzdaná súdu najneskôr do 24 hodín od jej zadržania alebo prevzatia, inak musí byť prepustená na slobodu.

(5) Na ustanovenia § 33 ods. 1, § 91, 92, 93 a 95 treba primerane dbať aj vtedy, ak je zadržaná osoba vyslúchaná v čase, keď ešte proti nej nebolo vznesené obvinenie (§ 163) ani jej nebolo oznámené obvinenie (§ 169).“.

Pripája sa nový odsek 6, ktorý znie:

„(6) Zadržaná osoba má právo zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním už v priebehu zadržania; má tiež právo požadovať, aby obhajca bol prítomný pri jej výsluchu podľa odseku 4, ibaže je obhajca v lehote tam uvedenej nedosiahnuteľný.“.

36. § 77 včítane nadpisu znie:

„§ 77
Rozhodnutie o zadržanej osobe

(1) Ak prokurátor nenariadil prepustenie zadržanej osoby na podklade materiálov, ktoré mu došli, prípadne po jej opätovnom výsluchu, je povinný odovzdať ju v lehote do 24 hodín od zadržania súdu s návrhom na vzatie do väzby. K návrhu pripojí dosiaľ získaný dôkazný materiál, ktorý ho odôvodňuje.

(2) Sudca je povinný vyslúchnuť zadržanú osobu (odsek 1) a do 24 hodín od doručenia návrhu prokurátora ju prepustiť na slobodu alebo rozhodnúť, že ju berie do väzby. O čase a mieste konania výsluchu upovedomí neodkladne vhodným spôsobom zvoleného alebo ustanoveného obhajcu, pokiaľ je dosiahnuteľný, a o jeho účasť zadržaná osoba požiadala, a prokurátora. Obhajca a prokurátor sa môžu na výsluchu zúčastniť a klásť zadržanej osobe otázky, ale až vtedy, až im na to sudca udelí slovo.“.

37. V § 79 ods. 2 sa slová „orgán Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

38. V § 81 ods. 2, 3, 4 sa slová „národnému výboru“ nahrádzajú slovami „orgánu príslušnému podľa osobitných predpisov“.

39. Nadpis štvrtého oddielu štvrtej hlavy znie:

„Domová a osobná prehliadka, prehliadka iných priestorov a vstup do obydlia“.

40. Nadpis § 82 znie:

„Dôvody domovej a osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov“.

Odsek 1 znie:

„(1) Domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacich (obydlia) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá z trestného činu.“.

Za odsek 1 sa vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Z dôvodov uvedených v odseku 1 možno vykonať aj prehliadku priestorov neslúžiacich na bývanie, pokiaľ nie sú verejne prístupné (iných priestorov).
“.

V doterajšom odseku 3 sa slová „má byť dodaná“ nahrádzajú slovami „bola zatknutá“.

Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 3 a 4.

41. § 83 včítane nadpisu znie:

„§ 83
Príkaz na domovú prehliadku

(1) Nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu alebo sudcu (§ 18) urobiť predseda senátu alebo sudca, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa osobe, u ktorej sa prehliadka vykonáva, pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu.

(2) Na príkaz predsedu senátu alebo sudcu vykoná domovú prehliadku policajný orgán, v prípravnom konaní tiež vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán.“.

42. Za § 83 sa vkladajú nové § 83a, 83b a 83c, ktoré včítane nadpisov znejú:

„§ 83a
Príkaz na prehliadku iných priestorov

(1) Nariadiť prehliadku iných priestorov je oprávnený predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán. Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán na to potrebuje predchádzajúci súhlas prokurátora. Príkaz na prehliadku iných priestorov musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi priestorov, v ktorých sa prehliadka vykonáva, alebo ich zamestnancovi pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu.

(2) Ak nevykoná prehliadku iných priestorov orgán, ktorý ju nariadil, vykoná ju na jeho príkaz policajný orgán.

(3) Bez príkazu alebo súhlasu uvedeného v odseku 1 môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán alebo policajný orgán vykonať prehliadku iných priestorov len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno dosiahnuť vopred a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri čine alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie.

§ 83b
Príkaz na osobnú prehliadku

(1) Nariadiť osobnú prehliadku je oprávnený predseda senátu, v prípravnom konaní prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán. Vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán na to potrebuje predchádzajúci súhlas prokurátora.

(2) Ak osobnú prehliadku nevykoná orgán, ktorý ju nariadil, vykoná ju na jeho príkaz policajný orgán.

(3) Osobnú prehliadku vykonáva vždy osoba rovnakého pohlavia.

(4) Bez príkazu alebo súhlasu uvedeného v odseku 1 môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán alebo policajný orgán vykonať osobnú prehliadku len vtedy, ak príkaz alebo súhlas nemožno vopred dosiahnuť a vec neznesie odklad alebo ak ide o osobu pristihnutú pri čine alebo o osobu, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. Bez príkazu alebo súhlasu možno tiež vykonať osobnú prehliadku v prípadoch uvedených v § 82 ods. 4.

§ 83c
Vstup do obydlia

Na odstránenie naliehavého nebezpečenstva môže vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán alebo policajný orgán vstúpiť do obydlia iba vtedy, ak vec neznesie odklad a vstup do obydlia je nevyhnutný pre ochranu života alebo zdravia osôb, pre ochranu ich práv a slobôd alebo pre odvrátenie závažného ohrozenia verejnej bezpečnosti a poriadku, najmä ak ide o obydlie osoby pristihnutej pri čine alebo osoby, na ktorú bol vydaný príkaz na zatknutie. Po vstupe do obydlia nesmú byť vykonané žiadne iné úkony než také, ktoré slúžia na odstránenie naliehavého nebezpečenstva.“.

43. § 84 včítane nadpisu znie:

„§ 84
Predchádzajúci výsluch

Vykonať domovú prehliadku alebo osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov alebo vstúpiť do obydlia (§ 83c) možno len po predchádzajúcom výsluchu toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výsluchom nedosiahlo ani dobrovoľné vydanie hľadanej veci, ani odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k úkonu. Predchádzajúci výsluch nie je potrebný, ak vec neznesie odklad a výsluch nemožno vykonať okamžite.“.

44. § 85 včítane nadpisu znie:

„Výkon prehliadky a vstupu do obydlia

§ 85

(1) Orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému

členovi jej domácnosti alebo v prípade prehliadky iných priestorov aj jej zamestnancovi účasť pri prehliadke. O práve účasti pri prehliadke je povinný tieto osoby poučiť.

(2) K výkonu domovej a osobnej prehliadky treba pribrať osobu, ktorá nie je na veci zúčastnená. Orgán vykonávajúci prehliadku preukáže svoje oprávnenie.

(3) V zápisnici o prehliadke treba tiež uviesť, či boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcom výsluchu, prípadne označiť dôvody, prečo neboli dodržané. Ak pri prehliadke došlo k vydaniu alebo odňatiu veci, treba pojať do zápisnice aj údaje uvedené v § 79 ods. 5.

(4) Osobe, u ktorej bola prehliadka vykonaná, vydá orgán, ktorý taký úkon vykonal, hneď, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín potom, písomné potvrdenie o výsledku úkonu, ako aj o prevzatí vecí, ktoré boli pritom vydané alebo odňaté, alebo odpis zápisnice.

(5) Pri vstupe do obydlia sa použijú ustanovenia odsekov 1 až 4 primerane. Účasť osôb uvedených v odseku 1 pri vstupe do obydlia však možno odoprieť a osobu uvedenú v odseku 2 nepriberať, ak by mohlo dôjsť k ohrozeniu ich života alebo zdravia.“.

45. Za § 85 sa vkladá nový § 85a, ktorý znie:

„§ 85a

(1) Osoba, u ktorej sa má vykonať domová prehliadka, prehliadka iných priestorov, osobná prehliadka alebo vstup do obydlia, je povinná tieto úkony strpieť.

(2) Ak osoba, voči ktorej smeruje úkon uvedený v odseku 1, neumožní vykonanie takého úkonu, sú orgány vykonávajúce úkon oprávnené po predchádzajúcej márnej výzve prekonať odpor takej osoby alebo ňou vytvorenú prekážku. O tom urobia záznam do zápisnice (§ 85 ods. 3).“.

46. V § 86 ods. 3 sa slová „orgánu Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajného orgánu“.

47. V § 88 ods. 1 posledná veta znie: „Odpočúvanie telefónnych hovorov medzi obhajcom a obvineným je neprípustné.“.

Odsek 2 znie:

„(2) Príkaz na odpočúvanie telefónnych hovorov sa musí vydať písomne a odôvodniť. Súčasne v ňom musí byť určená doba, po ktorú sa bude odpočúvanie telefónnych hovorov vykonávať. O vydaní príkazu a dĺžke doby vykonávania odpočúvania musí byť upovedomená organizácia obstarávajúca prevádzku telekomunikačnej siete, v ktorej obvode sa bude odpočúvanie vykonávať. Odpočúvanie vykoná policajný orgán.“.

48. V § 90 ods. 3 sa slová „orgán Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

49. V § 105 ods. 3 na konci sa vypúšťajú slová „ktorá má odkladný účinok“.

50. V § 107 ods. 2 sa za slovo „doručuje“ vkladá slovo „tiež“.

51. V § 111 ods. 2 sa za prvú vetu vkladá veta: „Ak ten, kto znalca pribral, alebo predseda senátu nesúhlasí s výškou vyúčtovaného znalečného, rozhodne uznesením.“

52. § 116 ods. 2 znie:

„(2) Ak nemožno duševný stav vyšetriť inak, môže súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca nariadiť, aby obvinený bol pozorovaný v zdravotníckom ústave, alebo ak je

vo väzbe, aj v osobitnom oddelení nápravného zariadenia. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“.

53 V § 117 druhej vete sa slová „prokurátor alebo vyšetrovateľ so súhlasom prokurátora“ nahrádzajú slovami „na návrh prokurátora sudca“.

54. V § 127 ods. 1 sa za slová „sudcov“ vkladajú slová „a prísediacich“.

Odsek 4 znie:

„(4) Prísediaci hlasujú pred sudcami. Prísediaci a mladší sudcovia hlasujú pred staršími a na vojenských súdoch a vo vojenskom kolégiu Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky prísediaci alebo sudcovia hodnosťou nižší pred prísediacimi alebo sudcami hodnosťou vyššími. Predseda senátu hlasuje naposledy.“.

55. V § 141 ods. 3 prvej vete sa vypúšťajú slová „osôb alebo“.

56. V § 146 ods. 2 písm. b) znie:

„b) prokurátor nadriadenému prokurátorovi alebo súdu,“.

57. V § 146a v nadpise sa vypúšťajú slová „osôb alebo“. Ďalej sa vypúšťajú ustanovenia pod písmenami a), b) a c), ustanovenia pod písmenami d) a e) sa označujú písmenami a) a b). Ďalej sa vypúšťajú slová „alebo vyšetrovateľ“.

58. V § 151 ods. 1 na konci sa pripája veta: „Štát však znáša trovy na nutnú obhajobu, ktoré obvinenému vznikli v dôsledku podania sťažnosti pre porušenie zákona.“.

59. V § 153 ods. 1 sa na konci pripája nová veta: „Ďalej je povinný nahradiť štátu odmenu a hotové výdavky obhajcovi, pokiaľ bol v súvislosti s takým návrhom ustanovený, ibaže obvinený má nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu.“.

60. V § 159 ods. 1 písm. a) sa slová „národnému výboru alebo inému“ nahrádzajú slovami „príslušnému“.

Odsek 3 znie:

„(3) Prokurátor, vyšetrovateľ alebo vyhľadávací orgán môže pred začatím trestného stíhania uznesením odložiť vec, ak je trestné stíhanie neúčelné vzhľadom na okolnosti uvedené v § 172 ods. 2.“.

Odsek 4 znie:

„(4) Uznesenie o odložení veci sa musí doručiť vždy oznamovateľovi, ktorý proti nemu môže podať sťažnosť. Uznesenie o odložení veci podľa odsekov 2 a 3 sa musí doručiť do 48 hodín prokurátorovi. Poškodený sa o odložení veci upovedomí.“.

61. V § 161 ods. 4 znie:

„(4) Vyšetrovanie vykonávajú vyšetrovatelia prokuratúry a vyšetrovatelia policajných zborov; príslušnosť vyšetrovateľov ustanoví generálny prokurátor Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a generálni prokurátori Českej republiky a Slovenskej republiky spolu s ministrom vnútra Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ministrom vnútra Českej republiky a ministrom vnútra Slovenskej republiky. Pritom môžu určiť príslušnosť vyšetrovateľov aj pre činy, o ktorých sa inak vykonáva vyhľadávanie.“.

62. V § 163a ods. 1 sa za slová „podľa § 226“ vkladajú slová „obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1, vydierania podľa § 235 ods. 1, porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1“, slová „príbuzným v priamom pokolení, jeho súrodencom, osvojiteľom, osvojencom, manželom alebo druhom“ sa nahrádzajú slovami „osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď (§ 100 ods. 2)“.

V odseku 3 sa na konci pripája veta, ktorá znie: „Výslovne odopretý súhlas však nemožno znovu udeliť.“.

63. V § 165 odseky 2 a 3 sa vypúšťajú. Doterajší odsek 4 sa označuje ako odsek 2. Druhá veta tohto odseku sa vypúšťa.

64. V § 168 ods. 1 sa slová „jeden rok“ nahrádzajú slovami „dva roky“.
Odsek 2 písm. a) znie:

„a) poverené policajné orgány,“.

65. V § 169 písm. c) sa citácia „§ 165 ods. 1 a 4“ nahrádza citáciou „§ 165 ods. 1 a 2“.

66. V § 171 sa vypúšťa odsek 2. Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 2 a vypúšťajú sa v ňom slová „a 2“.

67. V § 172 ods. 2 písm. b) sa vypúšťajú slová „národným výborom alebo“.

Odsek 3 znie:

„(3) Uznesenie o zastavení trestného stíhania sa musí doručiť obvinenému. Uznesenie vyšetrovateľa treba doručiť prokurátorovi, a to do 48 hodín. Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Poškodený sa o zastavení trestného stíhania upovedomí.“.

68. V § 175 sa vypúšťa ustanovenie pod písmenom b). Doterajšie ustanovenia pod písmenami c) až g) sa označujú písmenami b) až f).

V odseku 2 sa slová „orgánom Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajným orgánom“.

69. Siedmy oddiel a jeho označenie sa vypúšťajú.

70. V § 186 písm. b) a c) sa slová „alebo ods. 2“ vypúšťajú.

71. § 187 ods. 1 znie:

„(1) Predbežné prejednanie obžaloby sa koná na neverejnom zasadnutí.“.

72. V § 188 ods. 1 sa vypúšťa ustanovenie pod písmenom b). Ustanovenia pod písmenami c) až g) sa označujú ako b) až f).

V odseku 3 sa citácia „písm. a) až f)“ nahrádza citáciou „písm. a) až e)“.

73. V § 190 ods. 1 sa citácia „písm. f)“ v zátvorke nahrádza citáciou „písm. e)“.

74. V § 197 ods. 1 sa za slová „sudcovia“ vkladajú slová „alebo prísediaci“.

V odseku 2 sa za slová „sudca“ vkladajú slová „alebo prísediaci“.

75. § 211 ods. 3 znie:

„(3) Zápisnicu o výsluchu svedka, ktorý má právo odoprieť výpoveď podľa § 100, možno čítať len pri dodržaní podmienok ustanovených v odseku 1 alebo 2 a len za predpokladu, že pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, bol o svojom práve riadne poučený a výslovne vyhlásil, že ho nepoužíva. Ak taký svedok odoprie výpoveď na hlavnom pojednávaní, nemožno prečítať zápisnicu o jeho predchádzajúcej výpovedi.“.

76. V § 224 sa pripája nový odsek 5, ktorý znie:

„(5) Súd preruší trestné stíhanie, ak sa domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, ktorého použitie je v danej trestnej veci rozhodné pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so zákonom, a podá návrh na začatie konania pred Ústavným súdom. Nález Ústavného súdu je preň a pre ostatné všeobecné súdy záväzný.“.

76. § 266a znie:

„§ 266a

Ak sťažnosť pre porušenie zákona smeruje proti rozhodnutiu okresného alebo krajského súdu, prokurátora, vyšetrovateľa alebo vyhľadávacieho orgánu, rozhoduje o nej najvyšší súd republiky, ak smeruje proti rozhodnutiu najvyššieho súdu republiky, vyšetrovateľa, vyhľadávacieho orgánu alebo prokurátora, pokiaľ vykonávali konanie proti osobe

podliehajúcej právomoci vojenských súdov, vojenského súdu alebo senátu vojenského kolégia Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, rozhoduje o nej Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.“.

78. V § 276 prvej vete sa slová „orgán Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

79. V § 282 ods. 1 prvej vete sa slová „orgán Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

80. § 291 včítane nadpisu znie:

„§ 291
Obhajoba mladistvého

Mladistvý musí mať od vznesenia obvinenia obhajcu.“.

81. V § 314a ods. 1 sa slová „jeden rok“ nahrádzajú slovami „dva roky“.

82. V § 314c ods. 1 písm. a) sa slová „písm. a) až e)“ nahrádzajú slovami „písm. a) až d)“.

83. V § 314d ods. 2 sa na konci za slovo „odôvodnenie“ vkladá bodkočiarka a slová „ak však uloží nepodmienečný trest odňatia slobody, vyhotoví vždy rozsudok s odôvodnením“.

84. § 335 včítane nadpisu sa vypúšťa.

85. V § 345 sa slová „národnému výboru“ nahrádzajú slovami „orgánu, ktorý podľa osobitných predpisov vykonáva trest prepadnutia majetku“.

86. V § 346 ods. 1 prvej vete sa slová „národného výboru“ nahrádzajú slovami „príslušného orgánu“.

V odseku 3 sa slová „národnému výboru“ nahrádzajú slovami „orgánu, ktorý podľa osobitných predpisov vykonáva trest prepadnutia majetku“.

87. V § 348 ods. 2 sa slová „národného výboru, ktorý vykonáva rozhodnutie o zaistení“ nahrádzajú slovami „príslušného orgánu, ktorý podľa osobitných predpisov vykonáva rozhodnutie o zaistení“.

88. § 350a ods. 1 znie:

„(1) O uložení zákazu pobytu upovedomí predseda senátu obecný úrad a policajný orgán, na ktorých obvod sa zákaz vzťahuje, ako aj obecný úrad a policajný orgán, v ktorých obvode má odsúdený trvalé bydlisko.“.

V odseku 3 sa slová „orgán Verejnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajný orgán“.

89. V nadpise § 353 sa dopĺňajú slová „a jeho ukončenie“.

90. V § 353 sa za slová „z ochranného liečenia“ vkladajú slová „alebo o jeho ukončení“.

91. § 360 ods. 1 a 2 znejú:

„(1) Väzba sa vykonáva v ústavoch ministerstva spravodlivosti. Väzba, o ktorej v prípravnom konaní rozhodol sudca vojenského súdu, sa môže vykonávať po dobu najnevyhnutnejšej potreby aj v útvare. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa môže predseda senátu a v prípravnom konaní sudca povoliť, aby sa väzba vykonávala za náležitého dohľadu v liečebnom ústave.

(2) Vo väzbe je obvinený podrobený len tým obmedzeniam, ktoré sú potrebné, aby väzba splnila svoj účel. Pritom v nevyhnutnom rozsahu možno obmedziť aj výkon združovacieho a zhromažďovacieho práva, ako aj výkon ďalších základných práv, pokiaľ by bol v rozpore s účelom väzby alebo základnými požiadavkami na zachovanie poriadku a disciplíny v miestach, kde sa väzba vykonáva.“.

92. V § 377 ods. 1 sa slová „orgány Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajné orgány“; čiarka za slovom „rozkaz“ sa nahrádza bodkou a slová „a v prípravnom konaní prokurátorovi, na návrh ktorého bol zatýkací rozkaz vydaný“ sa vypúšťajú.

    Odsek 2 znie:

    „(2) Ak nejde o vydanie na výkon trestu, predseda senátu je povinný obvineného do 24 hodín od odovzdania vyslúchnuť a rozhodnúť o väzbe.“.

93. V § 378 ods. 4 sa slová „orgánmi Zboru národnej bezpečnosti“ nahrádzajú slovami „policajnými orgánmi“.

94. § 381 ods. 1 znie:

    „(1) Ak je to potrebné na zamedzenie úteku osoby, o ktorej vydanie ide, môže ju predseda senátu krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie vziať do väzby.“.

    V odseku 2 sa slovo „prokurátor“ nahrádza slovami „predseda senátu“.

95. Za § 383b sa vkladá nový § 383c, ktorý včítane nadpisu znie:

„§ 383c
Prevoz na účely konania v cudzine

Ak sa má na žiadosť cudzieho štátu vykonať prevoz osoby na účely trestného konania v cudzine, rozhodne o prípustnosti prevozu na základe žiadosti cudzieho štátu Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. Na rozhodovanie o prípustnosti prevozu a zabezpečovacích opatrení sa použijú ustanovenia druhého oddielu primerane.“.

96. Nadpis piateho oddielu znie:

    „Výkon rozsudkov cudzozemských súdov“.

97. § 384a znie:

„§ 384a

Ak sa má podľa vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Česká a Slovenská Federatívna Republika viazaná, vykonať rozsudok cudzozemského súdu v trestnej veci, predloží ministerstvo spravodlivosti vec Najvyššiemu súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky s návrhom, aby rozhodol o uznaní rozhodnutia cudzozemského súdu na území Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. Najvyšší súd Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky o návrhu rozhodne po vypočutí generálneho prokurátora Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky rozsudkom.“.

98. Za § 384a sa vkladajú nové § 384b až 384d, ktoré znejú:

„§ 384b

Ak bol rozsudok cudzozemského súdu podľa § 384a uznaný, môže ministerstvo spravodlivosti vysloviť súhlas s prevzatím odsúdeného na výkon trestu alebo požiadať štát, ktorého súd vyniesol rozsudok, aby odsúdeného odovzdal.

§ 384c

Odsúdeného, ktorého cudzí štát odovzdal, prevezmú orgány Zboru nápravnej výchovy. Do 24 hodín od odovzdania rozhodne sudca súdu naznačeného v § 384d o jeho vzatí do väzby, pričom dôvodmi väzby podľa § 67 nie je viazaný.

§ 384d

O výkone rozsudku cudzozemského súdu (§ 384a) rozhodne súd príslušný podľa § 14 až 18 na verejnom zasadnutí rozsudkom. Odsúdený musí mať v tomto konaní vždy obhajcu.“.

99. V § 391a ods. 2 sa za slová „sa splnomocňujú vydať“ vkladajú slová „všeobecne záväzným právnym predpisom“.

Čl. II

Prechodné ustanovenia

(1) Začaté trestné stíhanie vo veciach, pre ktoré bola podľa doterajších predpisov založená vecná príslušnosť vyšetrovateľa, vyšetrovateľ dokončí podľa týchto predpisov.

(2) Vo veciach, kde bola podaná obžaloba vojenskému súdu príslušnému podľa doterajšieho ustanovenia § 17 ods. 2 a § 19, dokončí sa konanie podľa doterajších predpisov.

Čl. III

Zákon č. 102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva v znení zákona č. 383/1990 Zb. sa mení a dopĺňa takto:

1. Za § 5 sa vkladá nový § 5a, ktorý znie:

„§ 5a

Ak je nevyhnutné, aby sa so štátnym tajomstvom oboznámila osoba, ktorá na styk s ním nebola určená, ale nevyhnutnosť tohto oboznámenia vyplýva z jej postavenia poslanca zákonodarného zboru alebo primátora mesta alebo starostu obce alebo jej postavenia obhajcu v trestnom konaní, poučí ju vopred o povinnosti urobiť všetko, aby toto tajomstvo nebolo zneužité, a o povinnosti zachovávať mlčanlivosť orgán alebo osoba, ktorá takú osobu so skutočnosťami obsahujúcimi štátne tajomstvo oboznámi.“.

2. V § 9 ods. 3 za slová „Federálneho ministerstva vnútra“ sa vkladajú slová „alebo Federálnej bezpečnostnej informačnej služby“.

Čl. IV

Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia sa splnomocňuje, aby vyhlásilo v Zbierke zákonov úplné znenie Trestného poriadku, ako vyplýva z neskorších zmien a doplnkov.

Čl. V

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

1) Zákon č. 333/1991 Zb. o Federálnom policajnom zbore a Zbore hradnej polície.

2) Zákon ČNR č. 283/1991 Zb. o Polícii Českej republiky.

3) Zákon SNR č. 204/1991 Zb. o Policajnom zbore Slovenskej republiky.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.